

Sygnatura akt IX Cupr 1166/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10-04-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Monika Skibińska

Protokolant:Anna Marczak

po rozpoznaniu w dniu 10-04-2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w L.

przeciwko C. N.

- o zapłatę

oddala powództwo w całości.

IX Cupr 1166/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa – (...)z siedzibą w L. – wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego C. N.kwoty 280,40 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 279,40 zł od dnia 02.05.2010r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1,00 zł od dnia 16.05.2010r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Strona powodowa podała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30.03.2011r. roku przejęła od firmy (...)S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Pozwany swojego zadłużenia nie uregulował.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 14.02.2012r. powództwo zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości. Wskazał, że w 2010r. zmuszony był wymienić telewizor ze względów technicznych. Zamówiony w firmie (...) + dekoder nie posiadał odpowiedniego wyjścia kompatybilnego z telewizorem pozwanego. Do wymiany dekodera nie doszło pomimo zgłoszenia, co skłoniło pozwanego do wypowiedzenia umowy operatorowi, o czym poinformował operatora. Wskazał, że po miesiącu operator zaproponował mu jedynie wymianę dekodera.

Postanowieniem z dnia 06.08.2012r. Sąd Rejonowy Lublin –Zachód wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty w całości, przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu.

Pełnomocnik powoda uzupełnił pozew w trybie art. 505³⁷ k.p.c.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Podtrzymał twierdzenia wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty, zgłosił też zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.03.2011 roku została zawarta umowa szczegółowa o przelew wierzytelności pomiędzy (...)Sp. z o.o. w W., jako zbywcą, a (...)– nabywcą, następującej treści:

„Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009r. oraz w związku z rozstrzygnięciem negocjacji przeprowadzonych przez strony w terminie do 14 lutego 2011r. do 9 marca 2011r. strony ustalają, że postanowieniami niniejszej umowy szczegółowej zostają objęte wierzytelności wskazane w liście wierzytelności stanowiącej załącznik nr 1 do umowy szczegółowej. (art.1 ust.1)

Dowód: duplikat umowy szczegółowej o przelew wierzytelności k. 24.

W częściowym wykazie wierzytelności, do umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy (...)Sp. z o.o. w W., a (...)w L. z dnia 30.03.2011 r. wskazano dane:

numer konta: (...),

nazwa dłużnika: C. N.

adres: pl. (...), (...)-(...) W.,

zadłużenie razem (PLN): 280,40 zł

podając nr i kwoty faktur.

Dowód: częściowy wykaz wierzytelności k. 30

Strona powodowa sformułowała adresowane do pozwanego pismo - zawiadomienie o przelewie na (...)w L. od (...) Sp. z o.o. wierzytelności w kwocie 280,40 zł.

Dowód: zawiadomienie k. 29

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinna wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość, a także legitymację czynną.

Powód twierdził, że nabył wierzytelność wobec pozwanego od (...)Sp. z o.o. w W., co nie zostało jednak wykazane.

W przedłożonej przez powoda kopii umowy szczegółowej cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego. Treść umowy wskazuje, że była one obudowana załącznikami, zawierającymi wykaz wierzytelności, których to załączników powód jednak nie przedłożył, choćby w formie wyciągu. Umowy te odwołują się do przelewu wierzytelności w rozumieniu art. 509 k.c. Przepis ten reguluje sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości – dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszony wierzytelności. Powyższe wskazuje, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi całej umowy cesji, na którą się powołała, co z kolei powoduje uznanie przedłożonego dokumentu za nie spełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawia pod znakiem zapytania twierdzenie powoda i zasadność jego żądania, bowiem umowa bez załączników jest niekompletna, co dyskwalifikuje ją jako podstawę do nabycia wierzytelności wobec pozwanego.

Powód załączył jedynie częściowy wykaz wierzytelności. Pismo to nie jest jednak załącznikami do umów przelewu, jest to wyłącznie pismo samego powoda stanowiące dokument prywatny nie mający należytej wartości dowodowej, który nie może stanowić dowodu przeniesienia opisanej w nim wierzytelności.

Ponadto strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów źródłowych, wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem. Wskazała jedynie daty i numery dokumentów finansowych w postaci faktur. Nie jest więc w ogóle pewne, w szczególności w świetle zarzutu pozwanego, czy ewentualna umowa jaka łączyła pozwanego i (...)Sp. o.o. w W.obowiązywała w dacie naliczenia należności wskazanych w fakturach oraz na warunkach uzasadniających naliczenie opłat w tej wysokości. Umowa ta nie została bowiem przedłożona nawet w kserokopii.

Podsumowując zatem, strona powodowa nie przedłożyła ani żadnego dokumentu, wskazującego na istnienie wierzytelności wobec pozwanego, ani też takiego, który opisywałby wierzytelność w stosunku do pozwanego, a pozwalającego na zweryfikowanie wysokości wskazywanej przez niego należności /np. faktur/. Nie udowodniła zatem swojego roszczenia ani co do zasady, jak i co do wysokości.

Powód jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Zastępowany przez zawodowego pełnomocnika powinien powód wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów z dokumentów powinien je należycie zaoferować i przedłożyć Sądowi wraz z pozwem. Skoro więc, jak twierdzi, nabył wierzytelność w roku 2011, miał kilka lat na przygotowanie pozwu. W przypadku zaś braku dokumentów uzasadniających roszczenie mógł i powinien był jeszcze przed wszczęciem procesu zwrócić się do swojego kontrahenta z umowy cesji o przekazanie mu dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Zaniechanie powoda w tym zakresie może tylko zadziałać na jego niekorzyść. Biorąc pod uwagę powyższe uznać należało, że powód podczas niniejszego postępowania wykazał się całkowicie bierną postawą.

Sąd uznał zatem, że nie wywiązał się on z ciążącego na nim obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia, nie udźwignął bowiem ciężaru prowadzenia procesu i prezentacji materiału dowodowego. Prowadzi to do wniosku, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione, co z kolei powoduje jego oddalenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.